

Už tisíc pohádek zpátky
Byla já tou saní, co nechá se bít
V každém z příběhů mám život krátký
A marný jak rozbité kolovrátky

Když se objevím lidé řvou hejá
Svoje princezny před jeskyň odkládají
Potom vlci je sežerou, ne já
Vím o čem zpívám, to Grimmové lžou, ja, ja. Das stimt

Snáším to týrání léta
nevím kde mi mé hlavy stojí
V tichu po bitvách duše má létá
A chce být saň hrdinná, ne prokletá.

Plechová konzerva chlapa
Z lidu zabiják přichází vykonat čin
Asi má to tak být takže pápá
Ten saní život je jen útrapa.

Pohádky pro saně nejsou,
Smutný je večer, když dráček jde spát.
Ať skončí ten boj s lidskou rasou
Přeje si sedm hlav nad spadlou řasou.